

kumenter og indrejsetilladelser. Efter anmodning yder Udenrigsministeriet i nødvendigt omfang bistand til en eventuel fremskyndelse af andre landes procedurer ved udstedelse af rejsedokumenter og ved fremskaffelse af oplysninger om muligheder for at udsende asylansøgere ad en given rejserute.

Politiets faktiske forberedelse af den tvangsmæssige udsendelse af asylansøgere bør med de ændringer, som følger af bemærkningerne ovenfor, ske i overensstemmelse med det, som er anført i Rigspolitichefens brev af 8. april 1994 (Rigspolitichefens j.nr. 1994-014-124). Brevet vedlægges som bilag.

Udsendelsen af asylansøgere, der har fået endeligt afslag på asyl, bør – hvor udrejsefristen ikke er blevet udsat – i det hele tilrettelægges, således at udsendelsen efter reglerne i udlændingelovens § 33 finder sted umiddelbart efter udrejsefristens udløb.

3. Politiets pligt til at kontakte udlændingemyndighederne i udsendelsesfasen på grund af udsendeshindringer

Som anført i bemærkningerne til lov nr. 421 af 1. juni 1994, vil der i de situationer, hvor det viser sig umuligt at gennemføre en tvangsmæssig udsendelse, være mulighed for at give opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Politiet vil i denne forbindelse have en forpligtelse til at underrette Direktoratet for Udlændinge med henblik på, at det kan vurderes, om vedkommende skal have opholdstilladelse.

Den forpligtelse, der herefter påhviler politiet, vil være skriftligt at underrette Direktoratet for Udlændinge om identiteten af de(n) asylansøger(e), som ikke kan udsendes. Underretningen bør ledsages af en redegørelse for de hidtil foretagne udsendelseskridt og for politiets vurdering af, i hvilket omfang udsendelse fremover vil være realistisk.

Det vil være naturligt, at politiet i de sager, hvor udsendelse forgæves har været forsøgt til hjemlandet, og hvor udsendelse på denne baggrund må vurderes som resultatløs for tiden, forelægger sagen for Direktoratet for Udlændinge.

Politiet bør også kunne forelægge sager for Direktoratet for Udlændinge, hvor udsendelse til hjemlandet ikke har været forsøgt i den konkrete sag, men hvor udsendelse på baggrund af

de bl.a. fra Udenrigsministeriet indhentede oplysninger om udsendelsesmuligheder og mulighederne for at skaffe de fornødne rejsedokumenter etc. må vurderes som resultatløs for tiden.

En forelæggelse vil endvidere kunne ske, hvis politiet gennem en længere periode ikke har kunnet udsende en asylansøger, og en udsendelse ikke må vurderes som umiddelbart forstående. En forelæggelsespligt vil i almindelighed blive aktuel, hvis der er gået 3 måneder efter udløbet af den seneste udrejsefrist. En forelæggelse vil også kunne ske, hvis det allerede efter udrejsefristens udløb må vurderes, at politiet ikke inden for en rimelig tid vil kunne udsende en asylansøger.

Indenrigsministeriet er herved opmærksom på, at politiets udsendelsesarbejde i adskillige tilfælde vanskeliggøres af, at asylansøgeren ikke ønsker at medvirke til fremskaffelsen af de for en udsendelse nødvendige rejsedokumenter og herunder ikke vil vedkende sig den tidligere oplyste identitet og nationalitet.

I situationer, hvor politiets udsendelse af en asylansøger af denne grund er blevet vanskeliggjort i en sådan grad, at der er forløbet 3 måneder efter udløbet af den seneste udrejsefrist, vil politiet kunne undlade at forelægge sagen for direktoratet, ligesom direktoratet i tilfælde af forelæggelse af sådanne sager i almindelighed bør meddele afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

I de situationer, hvor Direktoratet for Udlændinge ikke har fundet grundlag for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, vil politiet på ny kunne forelægge sagen for Direktoratet for Udlændinge, hvis det efter en periode på ny må vurderes, at udsendelse er umulig eller ikke vil kunne iværksættes inden for en rimelig tid. Fornyeede forelæggelser bør i almindelighed ske med 3 måneders mellemrum regnet fra Direktoratet for Udlændinges og eventuelt Indenrigsministeriets afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

I de situationer, hvor asylansøgeren indgiver anmodning om genoptagelse af et afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og den hertil knyttede afgørelse om, at udsendelse vil kunne ske i overensstemmelse med udlændingelovens § 31, vil en sådan anmodning skulle videregives til Direktoratet for Udlændinge eller Flygtningævnet, afhængig af hvilken af de to myndigheder der har truffet